

TREŚĆ:

I. ZATRUDNIENIE

Poz.	Str.	Poz.	Str.
16		18	
Zarządzenie Nr 12/3 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie zasad kierowania do pracy i udzielania przez organa zatrudnienia prezydiów rad narodowych zezwoleń przedsiębiorstwom państwowym na przyjmowanie pracowników	17	Pismo okólne Nr 14/5 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie zgłaszania do komunikatów informacyjnych (clearingowych) wolnych miejsc pracy, nauki zawodu oraz miejsc na osiedlenie się	20
17		19	
Zarządzenie Nr 13/4 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie zasad		Komunikat o aktach normatywnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim	21

II. KOMUNIKATY

I. ZATRUDNIENIE

16.

ZARZĄDZENIE Nr 12/3
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 marca 1958 r. Znak: 610/710

w sprawie zasad kierowania do pracy i udzielania przez organa zatrudnienia prezydiów rad narodowych zezwoleń przedsiębiorstwom państwowym na przyjmowanie pracowników.

Na podstawie uchwały Nr 42 Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1958 r. w sprawie zadań polityki zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy, zwanej dalej „uchwałą“ oraz zarządzenia Nr 45 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 marca 1958 r. w sprawie zadań prezydiów rad narodowych w zakresie polityki zatrudnienia w związku ze zmniejszeniem nadmiaru pracowników w zakładach pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zgodnie z § 10 ust. 1 uchwały przedsiębiorstwa państwowe, zwane dalej „przedsiębiorstwami“, mają od dnia 15 marca 1958 r. obowiązek przyjmowania do pracy pracowników wyłącznie spośród kandydatów kierowanych przez organa zatrudnienia prezydiów właściwych rad narodowych lub za zezwoleniem tych prezydiów względnie ich organów zatrudnienia.

2. Właściwą radą narodową jest powiatowa lub miejska (miast stanowiących powiaty) rada narodowa albo rada narodowa miasta wyłączonego z województwa, na której terenie działania znajduje się przedsiębiorstwo.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa zawiadomią prezydium właściwej rady narodowej o:

a) liczbie osób przewidzianych w trybie uchwały do zwolnienia w 1958 r. oraz terminach zwolnień,

b) ilości posiadanych i przewidywanych w okresie do 31 lipca 1958 r. wolnych miejsc pracy z podaniem terminów oraz

c) liczbie osób, którym praca została wypowiedziana w toku realizacji uchwały.

Zawiadomienia, o których mowa w pkt a) i b) powinny być jednorazowo nadesłane do dnia 31 marca 1958 r., zawiadomienia zaś wymienione w pkt c) — sukcesywnie, równocześnie z doreczeniem wypowiedzeń pracy (15-go i ostatniego dnia miesiąca).

2. Zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 przedsiębiorstwa powinny sporządzać wg dostarczonych im przez organa zatrudnienia wzorów.

3. Zbiorcze dane liczbowe wymienione w ust. 1 pkt a) i b) prezydia właściwych rad narodowych przesyła jednorazowo do odpowiedniego dla nich prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Natomiast zbiorcze dane wymienione w ust. 1 pkt c) będą nadsyłać do prezydiów tychże WRN w terminach do dnia 5 i 20 w miesiącach od 31 marca do 31 sierpnia br.

4. Prezydia wojewódzkich rad narodowych oraz prezydia rad narodowych miast wyłączonych z województw przekazują Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej:

— jednorazowo zbiorcze pisemne dane ujęte w ust. 1 pkt a) i b) wg wzoru stanowiącego załącznik Nr 1 w przekroju powiatowym, uzupełnione analizą opisową sytuacji w skali województwa i wpływającymi z niej wnioskami,

— do dnia 10-go w miesiącach od kwietnia do września — pisemne dane w przekroju powiatowym ujęte w pkt c) wg wzoru stanowiącego załącznik Nr 2,

— telefonicznie do dnia 25-go w miesiącach od kwietnia do września 1958 r. — dane wg wzoru stanowiącego załącznik Nr 3.

5. W sprawozdaniach miesięcznych telefonicznych wyniki należy podawać od początku akcji do ostatniego dnia okresu sprawozdawczego (liczby narastające).

§ 3. 1. Na zgłoszone przez przedsiębiorstwa wolne miejsca pracy organa zatrudnienia kierują kandydatów spośród osób zarejestrowanych w tych organach.

2. Przy kierowaniu kandydatów na zgłoszone przez przedsiębiorstwa wolne miejsca pracy należy w pierwszym rzędzie powodować się kwalifikacjami zawodowymi kandydata i stopniem zdolności do wykonywania zawodu, mając na względzie poprawę stanu kwalifikacji załogi. Z tych względów przy kierowaniu do pracy należy dawać w zasadzie pierwszeństwo absolwentom szkół zawodowych oraz pracownikom posiadającym duże doświadczenie w pracy.

3. Przy równorzędnych kwalifikacjach — o pierwszeństwie skierowania do pracy decyduje stan materialny kandydata, w szczególności uwarunkowany stanem rodzinnym. Powinna tu być przy tym brana pod uwagę okoliczność nie posiadania, poza pracą zarobkową, innych źródeł utrzymania. Przypomina się o obowiązku zatrudniania jedynych żywicieli rodzin w drodze czynnego pośrednictwa pracy.

§ 4. 1. Tryb kierowania do pracy ustalają dotychczasowe przepisy w tym przedmiocie, ze szczególnym uwzględnieniem okólnika Nr 56/11 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 grudnia 1957 r. (Dz. Urz. MPiOS z 1958 r. Nr 1, poz. 4).

2. W stosunku do osób zwalnianych z pracy w trybie § 8 uchwały obowiązują wytyczne, zawarte w piśmie okólnym Nr 3 Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 kwietnia 1955 r. w sprawie sposobu załatwiania osób zgłaszających się do organów zatrudnienia w okresie wypowiedzenia.

Zgodnie z powołanym pismem okólnym zwolnionych pracowników zgłaszających się w organach zatrudnienia należy rejestrować i w miarę możliwości kierować do pracy jeszcze w okresie wypowiedzenia. Liczba osób zarejestrowanych w okresie wypowiedzenia powinna być w sprawozdawczości statystycznej wg wzoru Zp 5 podana w rubryce „miejsce na korespondencję”.

3. W przypadku braku możliwości zatrudnienia na danym terenie wszystkich zgłaszających się o pracę, organa zatrudnienia powinny osobom — które posiadają obiektywne warunki do przyjęcia pracy na wyjazd — proponować zatrudnienie w ramach werbunku lub w drodze wykorzystania clearingu pracy.

§ 5. Jedynym żywicielem rodzin nie posiadającym warunków do podjęcia pracy na wyjazd, którym nie można zaproponować odpowiedniej pracy na miejscu — prezydium rad narodowych będą w miarę zachodzącej potrzeby przyznawać w okresie wyczekiwania na pracę zapomogi, na zasadach ustalonych instrukcją Nr 26/6 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1957 r. w sprawie zasad i trybu postępowania przy przyznawaniu zapomóg dla osób pozostających bez pracy (Dz. Urz. MPiOS Nr 6, poz. 41).

§ 6. 1. Organa zatrudnienia nie mogą przyjmować zgłoszeń wolnych miejsc pracy i kierować pracownikami do tych przedsiębiorstw, które w myśl postanowień § 11 uchwały zostaną objęte zakazem przyjmowania nowych pracowników — do czasu wygaśnięcia tego zakazu.

2. Zarządzenia właściwych ministrów wydane na podstawie § 11 uchwały będą sukcesywnie nadsyłane przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej do prezydiów WRN oraz rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 7. 1. W myśl przepisów § 10 uchwały oraz zarządzenia Nr 45 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 marca 1958 r. prezydium PRN i MRN miast stanowiących powiaty oraz rad narodowych miast wyłączonych z województw, albo z upoważnienia tych prezydiów ich organa zatrudnienia, mogą zależnie od warunków miejscowych udzielać na czas określony zezwolenie poszczególnym przedsiębiorstwom na przyjmowanie wszystkich lub niektórych tylko kategorii pracowników bez skierowania organów zatrudnienia.

2. W uzasadnionych przypadkach, a w szczególności dla umożliwienia przesunięć pracowników w obrębie województwa, prezydium WRN mogą w drodze nadzoru uchylić lub zmienić decyzję prezydiów PRN i MRN miast stanowiących powiaty.

§ 8. W zezwoleniach mogą być wskazywane zainteresowanym przedsiębiorstwom określone kategorie osób, spośród których powinni być przyjmowani do pracy potrzebni pracownicy. Do kategorii tych osób należy w szczególności zaliczyć: jedynych żywicieli rodzin, kobiety i mężczyzn w starszym wieku lub o ograniczonej zdolności do pracy (nie pobierających rent starczych lub rent inwalidzkich z tytułu pracy I i II grupy inwalidzkiej), absolwentów szkół zawodowych, młodocianych itp. Zezwolenia mogą też zawierać ograniczenia dla przedsiębiorstw przyjmowania pewnych kategorii osób, a w szczególności osób, dla których praca zarobkowa jest tylko dodatkowym źródłem utrzymania.

§ 9. 1. Przy udzielaniu zezwoleń prezydium rad narodowych będą brać pod uwagę te przedsiębiorstwa, które odczuwają stały brak siły roboczej w ogóle lub brak pewnych kategorii pracowników, których organa zatrudnienia nie mogą skierować na zgłaszane wolne miejsca pracy. Prezydium będą przy tym uwzględniać stan rezerw roboczych na swoim terenie i przypuszczalną ilość osób przewidzianych do zwolnienia w trybie uchwały.

2. Zaleca się rozważenie udzielania zezwoleń od obowiązku wyłącznego przyjmowania pracowników za skierowaniem organów zatrudnienia przedsiębiorstwom takich gałęzi gospodarki narodowej jak:

- a) rolnictwo i leśnictwo — w odniesieniu do robotników rolnych i leśnych,
- b) górnictwo — przy pracach podziemnych,
- c) eksploatacja pokładów kamienia i rud,
- d) produkcja cegieł sposobem ręcznym,
- e) działy przedsiębiorstw czynnych sezonowo — jak cukrownie, zakłady przetworów owocowych i ziemniaczanych, suszarnie itp., do których kierowanie pracowników jest utrudnione ze względu na położenie na terenie wiejskim i odległość do siedziby organów zatrudnienia,
- f) prace przeładunkowe w portach,

§ 10. 1. Przedsiębiorstwa zwolnione są od obowiązku przyjmowania za wyłącznym skierowaniem organów zatrudnienia kategorii osób, których prawo do zatrudnienia określają przepisy specjalne; dotyczy to w szczególności:

a) żołnierzy wracających do pracy w przedsiębiorstwach, z których zostali powołani do odbycia zasadniczej służby wojskowej,

b) pracowników, którzy powinni być przywróceny do pracy lub ponownie przyjęci do pracy w myśl przepisów dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy (Dz. U. Nr 2, poz. 11),

c) pracowników, którzy powinni być przyjęci ponownie do pracy w myśl uchwały Nr 446 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie zwolnień od pracy zawodowej pracowników urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych powołanych do pełnienia niektórych funkcji i na szkolenie (Monitor Polski Nr A-73, poz. 892 zm. 1955 r. Nr 3, poz. 38),

d) innych przypadków, w których stwierdzono nieważność rozwiązania stosunku pracy — (np. w razie niezgodnego z prawem zwolnienia z pracy: członka rady zakładowej lub komisji rozjemczej, zakładowego społecznego inspektora pracy, inwalidy wojennego lub wojskowego, pracownicy w ciąży).

2. Upoważnia się przedsiębiorstwa do przyjmowania do pracy bez skierowania organów zatrudnienia:

- a) repatriantów,
- b) absolwentów szkół wyższych,
- c) pracowników na stanowiska kierownicze, których zatrudnienie wymaga zgody jednostki nadrzędnej.

3. Decyzje o stosowaniu wyłączności pośrednictwa w odniesieniu do uczniów, przyjmowanych na naukę zawodu, należy podjąć we własnym zakresie w trybie przewidzianym w § 7.

§ 11. 1. Organa zatrudnienia obowiązane są do powiadamiania jednostek nadrzędnych przedsiębiorstw z wnioskiem o wyciągnięcie konsekwencji o:

a) naruszeniu przez przedsiębiorstwa obowiązku wyłącznego przyjmowania pracowników za skierowaniem organów zatrudnienia,

b) nie zachowaniu warunków, zastrzeżonych w zezwoleniu prezydium rady narodowej na przyjmowanie pracowników,

c) naruszeniu zakazu przyjmowania nowych pracowników, wydanego przez właściwych ministrów.

2. Jeżeli jednostka nadrzędna bądź nie udzieliła odpowiedzi, bądź zdaniem organu zatrudnienia, nie wyciągnęła słusznych konsekwencji należy o takich faktach powiadamiać za pośrednictwem prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

§ 12. Organa zatrudnienia powinny ponadto sygnalizować jednostkom nadrzędnym przedsiębiorstw:

a) zwolnienia pracowników, niezgodne z intencją uchwały (np. zwalnianie jedynych żywicieli rodzin, nie zwalnianie osób posiadających inne źródła utrzymania),

b) niedostateczne, zdaniem prezydium, zmniejszenie przestępstw zatrudnienia,

c) inne uchybienia nasuwające zastrzeżenia w stosunku do polityki zatrudnienia przedsiębiorstwa.

§ 13. Zgodnie z art. 9 dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. o urzędach zatrudnienia (Dz. U. Nr 30, poz. 182) organa zatrudnienia powinny kierować do kolegów karno-administracyjnych wnioski o ukaranie kierowników zakładów pracy, którzy naruszają ustalony art. 4 ust. 1 tego dekretu obowiązek zgłaszania do organów zatrudnienia każdego wolnego miejsca pracy i nauki zawodu oraz każdego przyjętego pracownika i każdej osoby przyjętej do nauki zawodu. Powyższe dotyczy w równej mierze tych przedsiębiorstw, które w trybie § 7 zostały zwolnione od obowiązku wyłącznego przyjmowania pracowników za skierowaniem organów zatrudnienia.

§ 14. Zarządzenie niniejsze nie narusza zasad przyjmowania pracowników w ramach werbunku i clearingu pracy, ustalonych odrębnymi przepisami.

§ 15. Traci moc obowiązującą zarządzenie Nr 15 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 marca 1955 r. w sprawie zakazu przyjmowania do pracy bez skierowania organów zatrudnienia prezydiów rad narodowych.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1958 r.

Minister:
wz. T. Kochanowicz

Załączniki do zarządzenia nr 12/3
Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 15 marca 1958 r. poz. 16

Załącznik Nr 1

Przewidywane w trybie uchwały Nr 42/58 Rady Ministrów
zwolnienia pracowników w roku 1958 oraz posiadane
i przewidywane do dnia 31 lipca br. wolne miejsca pracy

L. p.	Wyszczególnienie	Razem	w tym na dzień									
			31.III									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.	Pracownicy przewidziani do zwolnienia a) umysłowi b) fizyczni wykwal. c) fizyczni niewykw.											
	Ogółem											
	w tym: a) pobierający rentę starczą b) pobierający rentę inwalidzką I i II grupy c) posiadający inne źródła utrzymania											
2.	Wolne miejsca pracy dla pracowników: a) umysłowych b) fiz. wykwal. c) fiz. niewykwal.											

Uwaga: — 1. w zawiadomieniach przesyłanych przez SOZ Prez. WRN i miast wyłączonych z województw — do MPiOS w rubryce 4 poz. 2 należy podać wolne miejsca pracy na dzień 31 marca br. a w rubrykach następujących — „w tym na dzień“

nazwy powiatowych i miejskich organów zatrudnienia,
2. Niniejszy wzór może być wykorzystany jako wzór zawiadomienia zakładu pracy dla SRZ Prez. PRN (MRN) oraz SRZ Prez. PRN (MRN) dla SOZ Prez. WRN.

Załącznik Nr 2

Zawiadomienie o pracownikach, którym wypowiedziano pracę
W trybie uchwały Nr 42/58 Rady Ministrów

Dane na dzień

I	Liczba pracowników którym wypowiedziano pracę				Ogółem (2 + 4 + 5)	w t y m							
	umysłowych		fizycznych			pobierających rentę		posiadających inne źródła utrzymania	Pozostałe do zatrudnienia przez organa zatrudnienia				
	ogółem	w tym z wyż. wyksz.	wykw.	nie-wykw.		star-czą	inwa-lidzką I i II grupę		prac. umysł.		prac. fizyczn.		
									męż-czyzn	kobiet	męż-czyzn	kobiet	
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		

Uwaga: 1. W zawiadomieniach SOZ Prez. WRN i SOZ miast wyłączonych z województw do MPiOS, należy w rubryce 1 wpisywać nazwy powiatowych i miejskich organów zatrudnienia.
2. Wzór niniejszy może być wykorzystany jako wzór zawiadomienia:

— zakładu pracy — do organu zatrudnienia Prez. PRN (MRN)
— SOZ (SRZ) Prez. PRN, MRN — do SOZ Prez. WRN.
W zależności od powyższego w rubryce 1 należy wpisać:
— nazwę i adres zakładu pracy względnie nazwy zakładów pracy.

Załącznik Nr 3

Wzór telefonicznego (telegraficznego) zawiadomienia o pracownikach zwolnionych w trybie uchwały Nr 42/58 Rady Ministrów.

- 42 — nazwa akcji
- A — liczba pracowników zwolnionych ogółem od początku akcji
- B — w tym liczba pracowników zwolnionych pozostających do zatrudnienia przez organa zatrudnienia
- C — ilość wolnych miejsc pracy.

17.

**ZARZĄDZENIE Nr 13/4
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 15 marca 1958 r.

**w sprawie zasad werbunku pracowników w zakładach pracy,
zmniejszających stan zatrudnienia.**

Na podstawie § 12 uchwały Nr 42/58 Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1958 r. w sprawie zadań polityki zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy, zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Organa zatrudnienia w przypadku zgłoszenia przez zakłady pracy przewidywanych zwolnień pracowników mogą prowadzić w tych zakładach werbunek pracowników, dla potrzeb zakładów pracy, odczuwających brak pracowników — na zasadach ustalonych obowiązującymi przepisami o werbunku.

2. Werbunek prowadzony jest w tych zakładach pracy, które zmniejszają stan zatrudnienia, przede wszystkim w grupie robotników, w zasadzie co najmniej o 20 osób.

3. Werbunek wśród pracowników zakładu pracy jest prowadzony po uprzednim porozumieniu i ustaleniu szczegółowych środków i metod prowadzenia werbunku z kierownictwem zakładu pracy.

4. Przedstawiciel organu zatrudnienia, na życzenie kierownictwa zakładu pracy powinien brać udział w naradach dotyczących zwolnień pracowników w celu poinformowania o możliwościach i warunkach werbunku do pracy.

§ 2. Organa zatrudnienia w porozumieniu z zakładami pracy popularyzują wśród załogi pracę na wyjazd np. przez:

a) organizowanie spotkań pracowników z przedstawicielami (werbownikami) zakładów pracy, dla których prowadzony jest werbunek,

b) ogłaszanie komunikatów werbunkowych w prasie miejscowej oraz przez radiowęzły,

c) kolportowanie w stołówkach, świetlicach, bibliotekach zakładów pracy ulotek i ogłoszeń o wolnych miejscach pracy na wyjazd,

d) urządzanie w zakładach pracy punktów informacyjnych o możliwościach podjęcia pracy na wyjazd.

§ 3. Organa zatrudnienia popularyzują ponadto wśród pracowników zwalnianych, pochodzących z terenów wiejskich, warunki i możliwości podejmowania pracy w ramach akcji osiedleńczej. W tym celu organa zatrudnienia, zgodnie z postanowieniami zarządzenia Nr 36 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 16 marca 1955 r. Znak: Zp 1240/183 w sprawie udziału organów zatrudnienia w akcji osiedleńczej, powinny nawiązać współpracę z wojewódzkimi (powiatowymi) zarządami rolnictwa i uzyskać dokładne materiały informacyjne o warunkach i miejscach osiedlania się, jak również ustalić tryb kierowania osób w ramach akcji osiedleńczej.

§ 4. W celu jak najszerszego rozpowszechniania informacji o możliwościach podjęcia pracy na wyjazd — SOZ WRN, niezależnie od materiałów, popularyzujących werbunek otrzymywanych z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej — może we własnym zakresie drukować ogłoszenia, ulotki itp., zawierające informacje o pracy na wyjazd.

W informacjach tych, obok możliwości wyjazdu w ramach planowego werbunku, mogą być również ogłaszane wolne miejsca pracy, zgłaszane przez zakłady pracy w ramach komunikatów informacyjnych o wolnych miejscach pracy. Wnioski SOZ WRN w sprawie otwarcia kredytów na ten cel

powinny być składane do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej po uzyskaniu aprobaty członka prezydium wojewódzkiej rady narodowej, sprawującego nadzór nad działalnością SOZ WRN.

§ 5. Organa zatrudnienia powinny również zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie jak najszerszej informacji o pracy na wyjazd w lokalach organów zatrudnienia, prezydiów rad narodowych itp.

§ 6. Osobom zwerbowanym spośród zwalnianych z pracy należy wydawać bilety kolejowe do miejsca pracy na podstawie zawartej umowy o pracę — zgodnie z obowiązującymi przepisami w sprawie werbunku.

§ 7. Wyniki werbunku pracowników zwalnianych na skutek zmniejszenia stanu zatrudnienia (skierowanych i potwierdzonych przez zakład pracy) należy podawać w sprawozdaniach telegraficznych z wyników werbunku pod numerem ewidencyjnym Nr 42, a w sprawozdaniu kwartalnym wzór POS-Zw 1 w miejscu oznaczonym: „miejsce na korespondencję”, zgodnie z przepisami instrukcji Nr 11 z dnia 12.3.1957 roku, stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 24 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 kwietnia 1957 r. Znak: Zs 1240/780 w sprawie sprawozdawczości z zakresu pośrednictwa pracy i werbunku niewykwalifikowanej siły roboczej.

Minister:

wz. T. Kochanowicz

18.

PISMO OKÓLNE Nr 14/5

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 marca 1958 r. Znak: Zw 70/7354

**w sprawie zgłaszania do komunikatów informacyjnych
(clearingowych) wolnych miejsc pracy, nauki zawodu oraz
miejsc na osiedlenie się.**

W wyjaśnieniu zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej nr 18/54 z dnia 23 marca 1954 r. znak: Zr. 1080/100, w sprawie komunikatów informacyjnych, dotyczących wolnych miejsc pracy na wyjazd, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej komunikuje:

Sytuację w dziedzinie zatrudnienia komplikuje niedostateczna znajomość przez administrację zatrudnienia ilości i rozmieszczenia wolnych miejsc pracy na terenie kraju. Ministerstwo otrzymuje informacje agencji prasowych o wolnych miejscach pracy z zakwaterowaniem — niejednokrotnie bardzo atrakcyjnych. Miejsc tych organa zatrudnienia nie zgłaszają do komunikatów informacyjnych, mimo że nie znajdują na nie miejscowych kandydatów. Z drugiej zaś strony w organach zatrudnienia, szczególnie w woj. woj. centralnych, daje się zauważyć zwiększony napływ interesantów — fachowców, wyrażających chęć podjęcia pracy na wyjazd. Napływ ten w związku z akcją ograniczania nadwyżek zatrudnienia w zakładach pracy może ulec zwiększeniu.

Biorąc powyższe pod uwagę Ministerstwo zaleca co następuje:

1. organa zatrudnienia winny zgłaszać do komunikatów informacyjnych zapotrzebowania:

— przedsiębiorstw państwowych, spółdzielczych i prywatnych na pracowników wykwalifikowanych (robotników, techników, inżynierów, pracowników umysłowych itp.), a w przypadkach uzasadnionych nawet na robotników niewykwalifikowanych,

— na wolne miejsca nauki zawodu, zgłaszane przez przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne,

— na wolne miejsca pracy zgłaszane przez instytucje: handlu, służby zdrowia, oświaty itp.

Ponadto w miarę możliwości organa zatrudnienia powinny zgłaszać wolne miejsca:

— na osiedlenie się i założenie warsztatu dla rzemieślników indywidualnych,

— na osiedlenie się i założenie indywidualnych gospodarstw rolnych i rybackich,

— na osiedlenie się w państwowych gospodarstwach rolnych i leśnych.

2. Organa zatrudnienia nie powinny biernie wyczekiwać na zgłoszenie wolnych miejsc pracy, nauki zawodu lub osiedlenia, lecz ustalać zapotrzebowanie na pracowników w drodze bezpośrednich rozmów z zainteresowanymi przedsiębiorstwami i instytucjami.

W tym celu należy porozumiewać się:

— z zakładami pracy państwowymi, spółdzielczymi, prywatnymi oraz z instytucjami związanymi ze sprawami aktywizacji gospodarczej na danym terenie (miejscową komisją planowania gospodarczego, referatem przemysłu, izbą rzemieślniczą itp.),

— z wydziałami (referatami) prezydiów rad narodowych oraz innymi jednostkami administracyjnymi np. z powiatowymi zarządami rolnictwa w sprawie informacji o miejscach dla osadników rolnych, z wydziałami oświaty w sprawie wolnych miejsc pracy dla nauczycieli, z wydziałami zdrowia w sprawie zapotrzebowania na pracowników służby zdrowia itp.

3. Zakład pracy zgłaszając do komunikatu informacyjnego zapotrzebowanie na pracowników powinien:

— określić dokładnie warunki pracy i płacy,

— zapewnić w miarę możliwości mieszkanie, — pomieszczenie w hotelu robotniczym lub kwaterze dla poszukiwanych pracowników, ewentualnie udzielić im pomocy przy wyszukiwaniu i wynajęciu pomieszczeń prywatnych.

4. Przed zgłoszeniem miejsc na osiedlenie się dla indywidualnych rzemieślników, rolników, rybaków itd., organ zatrudnienia winien zasięgnąć w instytucjach prowadzących akcję osiedleńczą wyczerpujących informacji dotyczących:

— możliwości otrzymania lokalu (mieszkania, warsztatu, budynków gospodarczych), między innymi i w drodze najmu prywatnego,

— stanu lokali — czy lokale są gotowe do objęcia (wynajęcia), czy też wymagają remontu (drobnego lub kapitalnego),

— ulg względnie przywilejów i świadczeń jakie może otrzymać osiedlający się,

— adresu pod jaki należy zwracać się w celu otrzymania szczegółowych informacji w sprawie osiedlenia się.

Uzyskane informacje należy podawać do komunikatu informacyjnego.

5. Organa zatrudnienia winny nadsyłać do Ministerstwa wykazy wolnych miejsc pracy, nauki zawodu i miejsc na

osiedlanie się, nie jak dotychczas w określonych z góry terminach, lecz niezwłocznie po ich otrzymaniu.

6. Organa zatrudnienia, które zgłosiły do komunikatu informacyjnego wolne miejsca pracy, nauki zawodu i miejsca na osiedlenie, winny czuwać nad obsadzaniem tych miejsc i sprawdzać ich aktualność. O wszelkich zmianach w podanym uprzednio zgłoszeniu wolnych miejsc pracy należy niezwłocznie powiadamiać Ministerstwo.

7. Organa zatrudnienia kierujące pracowników na wolne miejsca pracy, nauki zawodu i osiedlenia, podane w komunikacie informacyjnym, winny nadsyłać bezpośrednio do Ministerstwa do 10 każdego następnego miesiąca (za m-c ubiegły) krótkie sprawozdania opisowe, zawierające liczbę pracowników skierowanych do pracy w ramach komunikatu informacyjnego oraz liczbę osób (rodzin), skierowanych na osiedlenie, z uwzględnieniem rzemieślników i rolników.

8. Za całokształt spraw związanych z komunikatami informacyjnymi (clearingiem pracy) powinien być w każdym organie zatrudnienia odpowiedzialny wyznaczony w tym celu pracownik, bez względu na to, czy sprawy clearing'u pracy wypełniają mu całość, czy część jego obowiązków służbowych.

9. Zalecenia niniejszego pisma dotyczą wszystkich organów zatrudnienia prezydiów rad narodowych.

Minister:
wz. T. Kochanowicz

II. KOMUNIKATY

19.

Komunikat o aktach normatywnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim.

1. Zarządzenie Nr 34 Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1958 r. w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego w 1958 r. (Monitor Polski Nr 14, poz. 84).

2. Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 lutego 1958 r. zmieniające instrukcję w sprawie sporządzania rocznych sprawozdań z wykonania budżetu Państwa (Monitor Polski Nr 14, poz. 85).

3. Uchwała Nr 42 Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1958 r. w sprawie zadań polityki zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy (Monitor Polski Nr 16, poz. 100).

TŁCZONO Z POLECENIA MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

**Prenumerata roczna wynosi 36 zł., półroczna 18 zł., kwartalna 9 zł.
Prenumeratę należy wpłacać na konto w Narodowym Banku Polskim V. O. M. w Warszawie, konto 1529-91-639
na dochód bz. 24 Dz. 5 R. 19.**

Sp. Pracy „Mariensztat“ — Zam. 169. Nakł. 3300 egz. Pap. gaz. A-1 — A-11.